

Pedraforca i Serra Pedregosa

29 de setembre de 2010

Integrants Pedraforca: Josep Maria Armengol, Joan Corbera, Jaume Montan, Albert Porcar i Ismael Porcar

Integrants Serra Pedregosa: Josep Carbonell i Josep Roca,

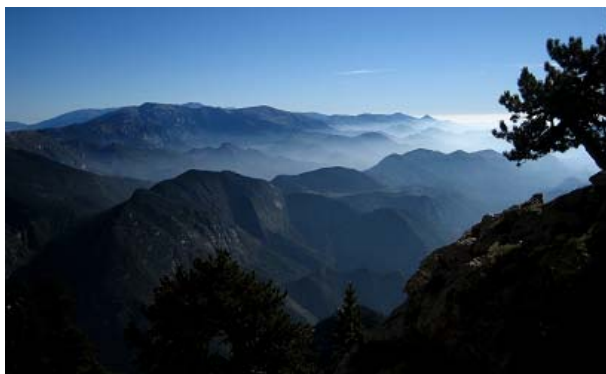
Distància SP: projectada 15,67 Km, amb altures 15,81 Km. Temps 5'30 h

Desnivells SP: total 782 m, acumulat 794 m. **Cotxe:** 160 Km. Josep Roca i Ismael Porcar

Sortim a les 6 del matí en direcció Saldes. Seguint la ruta habitual per la C-17 s'arriba a la població de Cercs i seguim cap a Saldes. Al cap d'una estona d'haver passat pel davant de la central tèrmica veiem l'imponent Pedraforca d'un brillant color daurat degut als primers raigs de sol d'aquella hora, $\frac{3}{4}$ de 8 aproximadament. Quedem impressionats i algú no pot evitar de fotografiar-lo. Al cap d'una estona en que la carretera es converteix en una pista sense asfalt, deixem els cotxes en un replà molt a prop del refugi Lluís Estasen, just on hi ha el telefèric i abans de la portella de la carretera. En aquest punt la colla, tal i com estava previst es divideix en dos grups, uns faran el Pedraforca i els altres aniràn al Pas dels Gasolans. Després d'espolsar-nos els peus en una estora col·locada al inici/final del recorregut com una indicació de que hem de mantenir neta la muntanya, pugem les escales fins arribar al refugi. El bon temps ens acompanyarà durant tota la jornada.

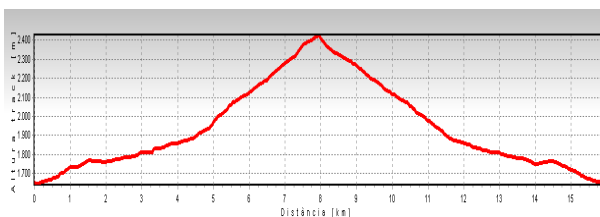

Seguim el camí molt marcat en el que, el pas de la gent i l'erosió de les pluges deixen a la vista infinitat d'arrels dels pins que conformen un bosc espès, sempre seguint la senyalització de color groc. Amb molt d'esforç arribem al coll del Verdet. Alguns novells en aquesta visita al Pedraforca, ja cansats pel fort desnivell del camí, pensen que ja som a l'enforcadura però els companys més experimentats els hi dinamiten la esperança quan els hi expliquen la ubicació exacta. Un cop refets, després d'esmorzar, comença la grimpada del cim. Una grimpada dura i exigent però alhora bella i gratificant. Podem utilitzar

bolets (poca cosa), en un tros de bosc que sembla propici pels bolets donem una ullada i res de res. A las 13,47 arribem al cotxe i al cap de poc ja sentim les veus de l'altre grup que estan baixant. Salutacions, intercanvi d'experiències, "cervesa de muntanya" i tots junts cap a dinar, abans d'arribar a Saldes fem una telefonada a Can Siquet, però esta ple, provem a Cal Xic i ens hi quedem.

algun que altre cable col·locat expressament per facilitar l'ascens. S'han de fer fins a tres sifons per poder assolir el cim. El tercer, però, és el de debò, el magnífic. Un cop al cim, podem gaudir d'unes vistes impressionants. Contemplem les panoràmiques i ens trobem força gent que fa el mateix que nosaltres tot aprofitant el dia de vaga. Després de les corresponents felicitacions i les fotos de colla, comencem el descens, més ben dit el dur descens. De seguida els novells se n'adonen que els comentaris fets pels experimentats a l'inici de l'excursió, fan plena justícia a la realitat. És un descens molt pronunciat amb un terra lliscant "la famosa tartera". En un descens del descens de la tartera vàrem sentir que baixava algú corrents i era en Nani Roma . Després d'una bona estona de baixada, arribem als cotxes on ens esperaven ja els components de l'altre grup. Eren les 2 del migdia.

L'altre colla, a les 8,20 sortim per anar al Pas dels Gosolans, seguim la pista forestal. Als voltants de las 9,00 arribem al Coll de Collell que queda just sota la imponent Roca Roja, un rètol ens indica que seguint la pista, trobarem el camí del Pas del Gosolans. 20 min. més tard, deixem la pista seguint les indicacions del rètol i las marques grogues i blanques. Un camí molt fresat i ample, puja pel mig del prat fen ziga-zagues per guanyar alçada i mantenir una pendent adient per caminar bé. En una corba podem veure el bonic poble de Josa enfilat en una roca. Arribem al prat Llong on el camí planeja; deixem el camí, pugem cap a la carena de la Serra Pedragosa. Des d'aquí ja podem gaudir de la vista de la Canal de Cristall, la Costa Cabirolera, així com els diferents passos: del Cabirol, de la Roca Plana, dels Gosolans i també el Comabona. Donat la claredat del dia fins i tot podem distingir el massís del Montseny i també ¿com no? el de Pedraforca: el Coll de Verdet, i les primeres roques d'una serralada imponent. Continuem carenejant i quan arribem on el PR C-124 canvia de vall fem un mos, son les 11,00, podem veure caminar gent per sobre de la carena del Pedraforca. Refets i amb bon humor retornem cap al cotxe, seguint el PR C-124, quant estem al Collell una família ens mostra la seva trobada de

Text: Ismael / Albert Porcar i Josep Carbonell
Fotos: Ismael Porcar i Josep Carbonell